

Irrbloss

skrattande ögon

du måste sluta jaga
din egen skugga
vill du leva livet
baklänges?

inget svar

dimmiga konturer
rusar tätt förbi
fötter kyllda
av morgondagg

kvar i luften
dröjer en slöja
av lavendeldoft

likt ett irrbloss ilar hon
utan att någonsin
hinna någonstans
var det hennes undran?

hinner inte
så mycket att söka svar på
så många skuggor att fånga

hon ska se framåt
inte än
kanske när löven faller
vad var det du sade?

kanske senare

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Emilie Holm med Poeter.se id #12031 innehar upphovsrätten